inimeste juurest tuli, palus teda enda pesakondlaste pessa öökorterisse. Timsile meeldis kutse, sest teadis, et sipelgate pesas ta vaenlaste eest hästi kaitstud on.

Punapalli pesakondlaste okaslinn oli ligidal ja peagi olid nad kohal. See oli haruldaselt suur ja tore punaste metssipelgate eluase, tuhandete käiguteedega ümber okaspesa. Pesa ligidale suure rohelise lehe alla asetas tööline lehetäi teiste omasuguste lehmakeste hulka. Sipelgad olid ehitanud rohelistele lehelehmakestele toreda kaitsekatusega karjalauda, kus lehetäid halva ilma ja vaenlaste eest varju leidsid. Timsi nägi suurt kihisevat lehetäide karja, kes hea toitmise varal kui punsunud põiekesed ringi jooksid.

„Meie näitsikud tulevad õhtust sööma!“ hüüdis tööline, andes viisakalt ruumi möödahõljuvatele peenepihalistele preilidele. Mõnikümmend tiibneiut ruttas tantsides, nende selgadel särasid kokkupandud tiivad kui toredad loorid, mis neid tiivutuist töölistest eraldasid. Nähes võõrast ritsikat jäid nad kohkunult seisma.

Tööline seletas paari sõnaga Timsist, mille järel

Rohelise PÃƒÂ¤ikese Maa, lk. 85